

suuga: „Sedda pörge: mängi on furrat mulle mele: aigusel's ning lahju's läkkitanud!“ Ja kaks, kolm korda ütles ta wandudes, ludda ennemine kõif oina pissut warra olle's ärra kautanud, kui sesuggust õnnetust sullase külles näinud. „Ja kui mul potti täis õbbe: rahha olle's, tahhaks'in lahkel meelel sedda ärra anda, kui sullase wigga se läbbi küllest lähhel's!“ Nõnda lahhet'es tüdruk sullase teotust ja awu! Wi: mats kandsid neimad aige tuppä, pashid tedda sängi ja püütsid õmblikko wörguga werrejooksmist kinni panna. Hint's jäi lingo, ja uhu'stas perrerahwas sullase arstimise jures tedda opis ärra. — Kui kas ennast üksi leidis, wöttis ta ammastega lingo paelast kinni, närris õhhelikko katki ja pöggenes, oh sedda õnne! sealt, kus ta ni paljo piina olli kannatanud; ta läks teele ja jõudis teisel õhtul kuüninga jure taggasi. Minnes sõimas ta enda rumalust ja Reinowadderi pettust. — Agga kuüninga wihha süttis põllema, kui ta Hint'si õnnetust kuulis; ta ähwardas üllekohtuse rebbasele mõrtsuka surma, lastis silmapilgul oina nõu: mehhed kokko astuda ja küssis nende käest: mis nubt: lust nurjatumale piddi mõistatama? Kui nüüd ig: galt poolt ikka enäam süüd Reinowadderi peale tõsteti ja uusi kaebamisi arwalikkus tehti, seal ütles Irm: abbe määr: „Ehl kül sijn kuüninglikkus kohtus pal: jogi issandaid wõib olla, kes Reinowadderile ukkatust sowinwad, siiski ei lohhi seadust möda, legi primehhe õigust enne lahantada, sunni tedda kolmatkorda

kohto ette on lutsutud. Peaks teima ka kolmanda lutsmise wasto tõrkuma, siis on kohtul seadust möda lubba, tedda ilma järrelkuulmata ukka mõista.“ Ja kuüningas ütles: „Ma kardan, et legi teie seast eham ei ussulda teimale sõnumid wia. Kellel on teie ulgas üks ülleliig silm, ehl sesuggune kassokas, mis pauko ei põlga? Kes tahhab kurjateggia rebbase pärrast lehha, terwist, ning ello kautada?“ — Määr ütles: „Suur kuüninga: issand, wallitsege mind se ammetile; mul ei olle kül ülleliig silma egga malkakartmata kassokat, ei ka enäam kui üks ainus ello, siiski tahhan rõemoga teie käsko täita ja Reinowadderi järrel minna; sago sest siis mis saab. Kas tahhate arwalikkult mind senna sata, wai pean ma otsego juhtumise kombel teima jure minema?“ — Kuüningas wastas: „Minge ludda isse tahhate, agga toge tedda seie! Teie ollete oina kõrwaga kõif kaebamised kuulnud ja teiste kassowiade luggo silmaga näinud, sellepärrast wadate ette, et teile middagi sähherdust õnnetust ei sünni. Irmabbe ütles: „Julgest tahhan siis teele minna, ja teie sate minoga rahhul ollema.“

Kui määr teed käies Kurjasünnituse mõisa jõudis, ietus Reinowadder naise ja lastega ulse ees, murro pingi peal ja westis maggusast juttu. Määr ütles: „Terre õhtust, waiha lel, Reinowadder! Teie ollete üks wägga õppetud, mõistlik ja tark mees, agga meie paneme sedda kõif imels, et teie kuüninga lutsumist põlgate ja üsna naeruks pashete. Ehs teie arwa weel,